
Vergaderjaar 2016–2017

34 725

Financieel jaarverslag van het Rijk 2016

Nr. 24

LIJST VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

Vastgesteld 12 juni 2017

De vaste commissie voor Financiën heeft een aantal vragen voorgelegd aan de Algemene Rekenkamer over de brief van 17 mei 2017 inzake het rapport bij de Nationale Verklaring (Kamerstuk 34 725, nr. 4). De Algemene Rekenkamer heeft deze vragen beantwoord bij brief van 12 juni 2017. Vragen en antwoorden zijn hierna afgedrukt.

De fungerend voorzitter van de commissie,
Duisenberg

De griffier van de commissie,
Berck

Vraag 1

Bent u er voorstander van dat de Nederlandse EU-afrachten onderdeel uitmaken van de Nationale Verklaring? Zijn er landen waar dit reeds staande praktijk is?

Wij zijn van oordeel dat iedere EU-lidstaat zo transparant mogelijk moet zijn over de besteding van publieke middelen. Het is daarom een goede stap dat het kabinet de EU-afrachten in een toelichtende paragraaf in het Financieel Jaarverslag van het Rijk nader heeft beschreven (Kamerstuk 34 725, nrs. 1 en 2). Wij zijn, zoals we in het rapport ook aangeven (Kamerstuk 34 725, nr. 4), in principe voorstander van het opnemen van de EU-afrachten in de Nationale verklaring. Het kabinet geeft dan de zekerheid over de juistheid van de afrachten zoals het die ook geeft over de besteding van de EU-middelen in gedeeld beheer. De wijze waarop de afrachten in de Nationale verklaring zouden kunnen worden opgenomen is met name afhankelijk van een goede duiding van de verantwoordelijkheden van betrokken bewindspersonen en instanties, zoals de Belastingdienst (Douane) en het CBS, en van de benodigde inspanningen om tot het gewenste accountantsoordeel te komen.

Naast Nederland geven alleen Denemarken en Zweden een Nationale verklaring af. In de Deense Nationale verklaring zijn de EU-afrachten opgenomen. Deze verklaring bevat een oordeel over de getrouwheid en rechtmatigheid van zowel de EU-middelen in gedeeld beheer als de EU-afrachten. De Deense Nationale Verklaring bevat daarentegen geen uitspraak over de systemen van beheer en controle, zoals in Nederland, maar alleen over financiële cijfers.

Vraag 2

Is het gebruikelijk dat de uitputting van bepaalde fondsen voor de periode 2014–2020 nog op 0 staat, terwijl het gedeclareerde bedrag bij het Europees Landbouwarantiefonds (ELGF) vrijwel gelijk is aan het totaalbedrag aan gedeclareerde netto-uitgaven? Zijn er, naast het feit dat er geen cofinanciering vereist is voor het ELGF, nog andere verklaringen waarom de gedeclareerde bedragen voor dit fonds relatief hoog zijn?

Het is niet ongebruikelijk dat de uitputting van deze fondsen voor de periode 2014–2020 nog op 0 staat. De middelen die Nederland voor de betreffende fondsen toegewezen heeft gekregen, worden opgedeeld in jaarlijkse bedragen, die op grond van de Europese regels binnen drie jaar bij de Europese Commissie gedeclareerd moeten worden. Voor het ELGF geldt deze «N+3»-regel niet. Hierdoor wordt het totaalbedrag aan gedeclareerde netto-uitgaven in deze Nationale verklaring vooral bepaald door het gedeclareerde bedrag bij het ELGF. De relatief hoge omvang van de gedeclareerde bedragen bij het ELGF wordt verklaard door de relatief hoge omvang van de post landbouw op de EU-begroting en de naar verhouding grote landbouwsector in Nederland.

Vraag 3

Valt te verwachten dat het beheers- en controlesysteem van het Europees Integratiefonds (EIF), dat nu als enige een te hoog foutenpercentage had, de komende periode verbetering zal laten zien?

Het EIF heeft met een foutenpercentage van 2,28% in de onderzochte periode van 1 januari 2013 tot en met 30 juni 2015 de tolerantiegrens van 2% overschreden. De financiële omvang van deze fout heeft de auditautoriteit op € 111.881 geschat. Deze overschrijding is met name veroorzaakt door een te ruime definitie van de doelgroep van de regeling in één project. Naar aanleiding hiervan heeft de verantwoordelijke autoriteit passende maatregelen genomen om het beheers- en controlesysteem te

verbeteren. De programmaperiode 2007–2013 is voor de migratiefondsen – waar het EIF deel van uitmaakte – intussen afgesloten. Voor de nieuwe programmaperiode 2014–2020 zijn het Fonds voor Asiel, Migratie en Integratie (AMIF) en het Fonds voor Interne Veiligheid (ISF) opgericht. De komende periode gaan wij na of de getroffen maatregelen naar behoren functioneren. Is dat het geval, dan kan het beheers- en controlesysteem voor AMIF en ISF net als dit jaar een voldoende score laten zien. AMIF en ISF hebben overigens gezamenlijk een aanmerkelijk groter totaalbudget (€ 260 miljoen) dan de migratiefondsen. De verwachting is daarom dat fouten bij een individueel project minder snel zullen leiden tot een overschrijding van het toegestane foutenpercentage voor het fonds.

Naast het EIF kende ook het Europees Visserij Fonds (EVF) in de periode 1 januari 2015 tot en met 31 december 2016 met een foutenpercentage van 18,87% een ruime overschrijding van de tolerantiegrens. Echter, deze periode is niet in de *Nationale verklaring 2017* opgenomen, maar in de afsluiting van de programmaperiode 2007–2013. In bijlage 1 van ons rapport lichten wij deze bevinding nader toe (Kamerstuk 34 725, nr. 4, bijlage p. 37).